

γιαούρτι

γιαούρτι, το κ. γιαούρτη, η, ουσ. [<τουρκ. yogurt], το γιαούρτι·

- έγινε το σάλιο μου γιαούρτι, βλ. λ. [σάλιο](#)·

- *κάηκε η μπάμπω στο κουρκούτι, φυσάει και το γιαούρτι*, βλ. φρ. *όποιος καίγεται στο γάλα, φυσάει και το γιαούρτι*·

- *όποιος καίγεται στο γάλα, φυσάει και το γιαούρτι ή όποιος καίγεται στο κουρκούτι, φυσάει και το γιαούρτι ή όποιος καίγεται στο χυλό, φυσάει και το γιαούρτι*, λέγεται για κείνον που έπαθε κάποια μεγάλη ζημιά και στο εξής, από φόβο ή προνοητικότητα, αντιμετωπίζει με πολύ μεγάλη προσοχή και σχολαστικότητα ακόμη και τις πιο ακίνδυνες υποθέσεις ή καταστάσεις·

- *τον πήραν με τα γιαούρτια*, βλ. φρ. *τον πήραν με τ' αβγά*, λ. *αβγό*·

- *του βάζω (του κάνω, του πατώ, του τραβώ), ένα κλύσμα με γιαούρτι*, βλ. λ. [κλύσμα](#)·

- *ώρα που έγινε η θάλασσα γιαούρτι, χάθηκαν τα κουτάλια ή ώρα που έγινε η θάλασσα γιαούρτι, χάσαμε τα κουτάλια*, λέγεται με παράπονο από τους ηλικιωμένους, γιατί, ενώ σήμερα η γυναίκα είναι απελευθερωμένη και διεκδικεί τα ίδια δικαιώματα στο σεξ με τον άντρα, αυτοί λόγω προχωρημένης ηλικίας αδυνατούν να εκμεταλλευτούν αυτή την κατάσταση.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας